



## ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7  
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444  
posta@uouu.cz, www.uouu.cz



Čj. UOOU-04776/18-43

### PŘÍKAZ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 10 odst. 1 písm. a) a § 12 odst. 1 zákona č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů (zákon o některých službách informační společnosti), vydává dne 21. května 2019 v souladu s § 150 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, tento příkaz:

společnost [redacted] se sídlem [redacted]  
[redacted]

- I. se uznává vinnou ze spáchání přestupku podle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb., kterého se dopustila tím, že opakovaně šířila elektronickými prostředky obchodní sdělení ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb., když zaslala sdělení obsahující novinky v oblasti luxusního bydlení a Lifestylu včetně odkazů na internetové stránky [redacted] a [redacted] a to:

- dne 24. května 2018 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted]
- dne 15. února 2018, 7. března 2018, 23. března 2018, 4. dubna 2018, 19. dubna 2018, 3. května 2018, 18. května 2018, 25. června 2018, 1. srpna 2018 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted]
- dne 6. června 2018, 13. července 2018, 19. září 2018 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailové adresy [redacted]
- dne 13. července 2018 a 19. září 2018 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailové adresy [redacted]
- dne 25. června 2018, 1. srpna 2018, 3. října 2018, 28. listopadu 2018, 14. prosince 2018, 19. prosince 2018, 9. ledna 2019, 23. ledna 2019, 30. ledna 2019, 6. března 2019 a 21. března 2019 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted]

přičemž výše uvedení adresáti nedali souhlas se zasíláním obchodních sdělení a nejsou ani zákazníci obviněné ve smyslu § 7 odst. 3 zákona č. 480/2004 Sb.,

čímž porušila povinnost stanovenou v § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy využít podrobnosti elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky pouze ve vztahu k uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas,

a dále

II. se uznává vinnou ze spáchání přestupku dle § 11 odst. 1 písm. a) bod 3 zákona č. 480/2004 Sb., neboť v obchodních sděleních zasláných

- dne 15. února 2018, 7. března 2018, 23. března 2018, 4. dubna 2018, 19. dubna 2018, 3. května 2018, 18. května 2018, 25. června 2018, 1. srpna 2018 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted]
- dne 6. června 2018, 13. července 2018, 19. září 2018 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailové adresy [redacted]
- dne 13. července 2018 a 19. září 2018 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailové adresy [redacted]
- dne 25. června 2018, 1. srpna 2018, 3. října 2018, 28. listopadu 2018, 14. prosince 2018, 19. prosince 2018, 9. ledna 2019, 23. ledna 2019, 30. ledna 2019, 6. března 2019 a 21. března 2019 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted]

nebyla uvedena osoba, v jejíž prospěch se komunikace uskutečňuje,

čímž porušila povinnost stanovenou v § 7 odst. 4 písm. b) zákona č. 480/2004 Sb., tedy šířit obchodní sdělení pouze tehdy, jestliže tyto zprávy uvádějí totožnost odesílatele, jehož jménem se komunikace uskutečňuje

III. za což se jí podle § 35 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb. a v souladu s § 11 odst. 2 písm. b) zákona č. 480/2004 Sb. ukládá

**pokuta ve výši 40.000 Kč**  
(slovy čtyřicettisíc korun českých)

splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto příkazu bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČO obviněné, konstantní symbol 1148.

### Odůvodnění

Podkladem pro vydání příkazu je protokol o kontrole čj. UOOU-04776/18-41 ze dne 29. března 2019 pořízený podle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád) Úřadem pro ochranu osobních údajů v rámci kontroly provedené u obviněné, společnosti [redacted] se sídlem [redacted] ve dnech 6. září 2018 až 24. dubna 2019, včetně spisového materiálu shromážděného v rámci této kontroly.

Podkladem pro zahájení kontrolního řízení byly stížnosti doručené správnímu orgánu v období od 1. března 2018 do 22. března 2019. Obsahem těchto podání byly stížnosti na doručená nevyžádaná obchodní sdělení, která jsou uvedena ve výroku I. tohoto příkazu. V rámci této kontroly bylo prokázáno, že šířitelem (odesílatelem) předmětných obchodních sdělení je obviněná.

Obecně je třeba k předmětu řízení konstatovat, že obchodním sdělením ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb. se rozumí všechny formy sdělení, včetně reklamy a vybízení k návštěvě internetových stránek, určeného k přímé či nepřímé podpoře zboží či služeb nebo image podniku osoby, která je podnikatelem nebo vykonává regulovanou činnost. Zprávy rozesílané prostřednictvím elektronické pošty, tak jak jsou specifikovány ve výroku I. tohoto příkazu, měly dle správního orgánu podle jejich obsahu bez nejmenších pochybností charakter obchodních sdělení, jelikož obsahovaly nabídky z oblasti luxusního bydlení a Lifestylu s následujícími předměty zpráv: „Novinky Luxusní bydlení a Lifestyle!“, „Luxusní bydlení. Luxury Prague Life“, „Nový díl Luxusní bydlení Praha. Soutěž s...!“, „Novinky. Luxusní bydlení. Lifestyle“, „Novinky. Luxury Prague Life, ...“, „Novinky: Luxusní bydlení. ...“, „Novinky v nabídce ... Nový díl ..., Rychlá zpověď“, „Vyhraj BMW MINI!“, „Senzační novinky Luxusní bydlení, ..., Rozhovory“, „Novinky bydlení, rozhovory, ...“, „Nový díl ... Soutěž o MINI, Rychlá zpověď – Jan Pirk“, „Soutěž o auto. Rychlá zpověď – ...“, „Novinky ...“, „Rychlá zpověď – ... Největší trapasy pražského fashion weeku. Ponožky v sandálech – ANO, nebo NE?“, „Exkluzivní penthous Rašínovo nábřeží. Rychlá zpověď – ... Proměna v Marilyn Monroe“, „Redaktorka na lovu dáreků. Novinky v nabídce. Cover story: Rozchod na Vánoce. Rychlá zpověď – ...“, „Vánoční novinky“, „Novinky: Luxusní bydlení. ... Rozhovory“, „Novinky: Luxusní bydlení Praha a ...“ a „Anti Valentýn. Luxusní bydlení na Praze 6. Ples jako Brno“ a „Luxusní bydlení a Lifestyle“ a „Novinky! Luxusní bydlení. Miluji balet“. Tato sdělení obsahovala též přímé odkazy na internetové stránky ... a v úvodu těchto sdělení bylo uvedeno logo (značka) ... a v závěru copyright © ...

Současně je nepochybné, že obviněná tato sdělení rozesílala opakovaně. K pojmu opakovanost správní orgán dodává, že opakovanost šíření obchodních sdělení je posuzována jako objektivní kritérium ve vztahu k jednání odpovědné osoby. Opakovanost šíření nevyžádaných obchodních sdělení tak spočívá v opakování dané činnosti, tedy v tom, kdy šířitel rozešle obchodní sdělení více než jednou. Opakovanost ve smyslu zákona nespočívá ve vícenásobném zaslání obchodního sdělení témuž adresátovi. Z hlediska subjektivního (tzv. adresná opakovanost) zvyšuje tato opakovanost závažnost přestupku v situaci, kdy jsou obchodní sdělení zasílána témuž subjektu. K tomu správní orgán konstatuje, že adresná opakovanost byla doložena v případech, kdy bylo obchodní sdělení zasláno na e-mailovou adresu ... (celkem 12x) a ... (celkem 13x).

K výroku I. tohoto příkazu správní orgán uvádí, že obviněná je povinna při šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky, tj. i elektronickou poštou, dodržovat povinnosti stanovené v § 7 zákona č. 480/2004 Sb. Podle § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb. lze podrobnosti elektronického kontaktu využít za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky

pouze ve vztahu kuživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas. Výjimku z tohoto ustanovení pak představuje § 7 odst. 3 zákona č. 480/2004 Sb., dle kterého fyzická nebo právnická osoba, jenž získá od svého zákazníka podrobnosti jeho elektronického kontaktu pro elektronickou poštu v souvislosti s prodejem výrobku nebo služby podle požadavků ochrany osobních údajů, může využít tyto podrobnosti elektronického kontaktu pro potřeby šíření obchodních sdělení týkajících se jejích vlastních obdobných výrobků nebo služeb za předpokladu, že zákazník má jasnou a zřetelnou možnost jednoduchým způsobem, zdarma nebo na účet této fyzické nebo právnické osoby odmítnout souhlas s využitím svého elektronického kontaktu i při zasílání každé jednotlivé zprávy, pokud původně toto využití neodmítl.

Souhlasem se rozumí svobodný, konkrétní, informovaný a jednoznačný projev vůle, který učiní adresát vůči odesílateli, aby mu umožnil využívat podrobnosti svého elektronického kontaktu k šíření obchodních sdělení. Ze souhlasu musí být patrné, kdo jej poskytuje, komu a pro jaký účel je dáván. Souhlas musí být dán předem (před odesláním obchodního sdělení) a musí být prokazatelný. V případě obchodních sdělení není třeba dokládat na jakou dobu je souhlas udělen, neboť musí být dána možnost tento souhlas odmítnout v každém zaslaném sdělení. Zákon č. 480/2004 Sb. pro souhlas se šířením obchodních sdělení nestanoví povinnou formu, například písemnou. V případě konfliktní situace, kdy adresát obchodního sdělení tvrdí, že mu bylo odesílatelem zasláno obchodní sdělení bez jeho souhlasu, je však důkazní břemeno na straně odesílatele. V tomto případě je odesílatel povinen prokázat, že adresát souhlasil se zasláním obchodního sdělení, a že souhlas splňoval všechny výše uvedené náležitosti. Z tohoto vyplývá, že souhlas adresáta musí prokázat odesílatel obchodního sdělení. Souhlas se zasíláním obchodních sdělení je třeba získat předem (pokud nejde o stávajícího zákazníka) a musí být vztážen ke konkrétnímu odesílateli. Souhlas se zasíláním obchodních sdělení nemůže být dán generálně tj. neurčitěmu okruhu subjektů (šířitelů obchodních sdělení) k neurčitým nabídkám. Pro úplnost je třeba uvést, že dle čl. 2 písm. f) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) a čl. 94 odst. 2 nařízení (EU) 2012/697 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) musí souhlas se zasíláním obchodních sdělení splňovat parametry souhlasu subjektu údajů dle nařízení (EU) 2016/679. Podmínky pro získání platného souhlasu dle nařízení (EU) 2016/679 jsou tak použitelné i v situacích spadajících do oblasti působnosti směrnice 2002/58/ES, resp. zákona č. 480/2004 Sb.

V rámci kontrolního řízení byla obviněná žádána o vyjádření se k výše uvedenému, zejména tedy k doložení souhlasů se zasíláním obchodních sdělení na předem určené e-mailové adresy, a to v rámci oznámení o zahájení kontroly pod čj. UOOU-04776/18-20, výzvy pod čj. UOOU-04776/18-24, žádosti o součinnost pod čj. UOOU-04776/18-29, výzvy II pod čj. UOOU-04776/18-30 a výzvy III pod čj. UOOU-04776/18-32. Obviněná však na žádný z těchto přípisů nereagovala a tedy žádným způsobem nedoložila, že by měla k šíření obchodních sdělení souhlas adresátů, přičemž důkazní břemeno leží na straně šířitele, který tak toto důkazní břemeno neunesl a patřičné souhlasy se zasíláním obchodních sdělení nedoložil a rovněž neprokázal, že by adresát byl jeho zákazníkem ve smyslu § 7 odst. 3 zákona č. 480/2004 Sb.

Správní orgán vyhodnotil též informace poskytnuté samotnými adresáty obchodních sdělení, kteří ve svých stížnostech shodně uvedli, že k zaslání obchodních sdělení odesílateli nikdy nedali souhlas, nejsou zákazníky odesílatele, ani nejsou jeho registrovanými uživateli.

Vzhledem ke všemu shora uvedenému má správní orgán za prokázané, že obviněná svým jednáním porušila ustanovení § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy využila podrobností elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky, aniž by k tomu uživatelé elektronických adres dali předchozí souhlas, čímž se dopustila přestupku dle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb.

K výroku II. správní orgán sděluje, že zkoumal předmětná obchodní sdělení v tom ohledu, zda tato naplňují ustanovení § 7 odst. 4 písm. b) zákona č. 480/2004 Sb., tedy zda předmětná obchodní sdělení neskrývají nebo neutajují totožnost odesílatele, jehož jménem se komunikace uskutečňuje.

K tomu správní orgán uvádí, že při šíření obchodních sdělení je zakázáno skrývat nebo utajovat totožnost odesílatele, jehož jménem se komunikace uskutečňuje. Při dodržení zásady eurokonformního výkladu Směrnice 2000/31/ES je třeba, aby „fyzická nebo právnická osoba, na jejíž objednávku obchodní sdělení probíhá, byla jasně rozeznatelná“<sup>1</sup>. Je tedy zcela logickým argumentem, že obchodní sdělení má být označeno tou fyzickou nebo právnickou osobou, jejíž výrobky, zboží či služby jsou obchodními sděleními propagovány. Pro takové označení stačí uvést jasnou identifikaci podnikatele, tedy jasné uvedení obchodní firmy, jména s dodatky a jednoznačný identifikátor, kterým je např. IČO.

Správní orgán konstatuje, že ve všech případech předmětných obchodních sdělení byl v obchodních sděleních uveden text: [REDAKCE]

[REDAKCE] nebo [REDAKCE] a nebo „[REDAKCE]“, v dalším textu sdělení byl uveden název [REDAKCE], dále v zápatí sdělení byl uveden proklik na [REDAKCE] z a text: [REDAKCE]. Žádné identifikační údaje, jako například adresa nebo IČO společnosti nebyly v předmětných obchodních sděleních uvedeny. Pouze v případě obchodního sdělení zasláního dne 24. května 2018 z e-mailové adresy [REDAKCE] na e-mailovou adresu [REDAKCE], byl uveden jako kontakt na odesílatele text: „[REDAKCE]“. Správní orgán dále zjišťoval, jaké informace se objeví po rozkliknutí odkazu [REDAKCE]. Tento odkaz přesměruje uživatele na internetové stránky [REDAKCE] kde však není příslušná společnost opět žádným způsobem identifikovatelná.

K tomu správní orgán dodává, že pouhý odkaz, který příjemce zprávy přesměruje na stránky šířitele, není možné chápat jako dostatečné označení osoby, jejímž jménem se komunikace uskutečňuje, a to zejména proto, že adresát obchodních sdělení musí mít k této informaci přístup již v samotném obchodním sdělení. Nelze tedy tolerovat, aby adresáti obchodních sdělení zjišťovali totožnost toho, jehož jménem se komunikace uskutečňuje prostřednictvím proklikávání na webové stránky, navíc by takové jednání mohlo pro adresáty obchodních sdělení představovat velké bezpečnostní riziko.

<sup>1</sup> MAISNER, Zákon o některých službách informační společnosti, 1. vydání, C. H. BECK, 2016

Ze shora uvedeného má tak správní orgán za prokázané, že obviněná při šíření obchodních sdělení nepostupovala v souladu s § 7 odst. 4 písm. b) zákona č. 480/2004 Sb., neboť v obchodních sděleních uvedených ve výroku II. nebyl uveden odesílatel, jehož jménem se komunikace uskutečňuje. Obviněná se tak dopustila přestupku dle § 11 odst. 1 písm. a) bod 3 zákona č. 480/2004 Sb.

Podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb. je přestupkem škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Podle § 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. se za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejprísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější. Správní orgán tak musel v rámci aplikace tzv. absorpční zásady posoudit, který přestupek spáchaný obviněnou je nejzávažnější. Dospěl přitom k závěru, že se jedná o přestupek podle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb., neboť se tento přestupek vztahuje na šíření obchodních sdělení bez souhlasu adresátů, přičemž právě právní titul, tj. souhlas, je stěžejním bodem v rámci ochrany elektronické komunikace potažmo ochrany soukromí v elektronické komunikaci.

Podle § 37 zákona č. 250/2016 Sb. se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlídnou zejména k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti obviněné. K otázce povahy a závažnosti přestupku správní orgán vyhodnotil, že obviněná svým protiprávním jednáním zasáhla do právem chráněného zájmu (soukromí v elektronické komunikaci - § 38 písm. a) cit. zákona). Správní orgán však přihlédl k tomu, že do právem chráněného zájmu bylo zasaženo pouze v případě tří adresátů, což závažnost jednání obviněné snižuje. Nicméně tuto závažnost naopak zvyšuje skutečnost, že v případě uživatelů e-mailových adres [redacted] a [redacted] bylo do jejich soukromí zasaženo hrubým způsobem (§ 38 písm. c) cit. zákona), neboť obchodní sdělení byla na tyto adresy zaslána vícekrát (tzv. adresná opakovanost). Dále správní orgán přihlédl též k délce doby, po kterou byla předmětná obchodní sdělení šířena, která činila více jak 12 měsíců (§ 38 písm. f) cit. zákona). Ve smyslu § 40 přezkoumal správní orgán jednání obviněné také z hlediska přitěžujících okolností a dospěl k závěru, že obviněná spáchala více přestupků (§ 40 písm. b) cit. zákona), konkrétně přestupky dle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1 a 3 zákona č. 480/2004 Sb. Při stanovení výše správní sankce nemohl správní orgán přihlédnout k žádné z polehčujících okolností, které jsou uvedeny v § 37 zákona č. 250/2016 Sb.

Ke správní sankci uvedené v tomto příkazu správní orgán dodává, že si je vědom závěrů Nejvyššího správního soudu České republiky, které vycházejí z rozhodnutí 1 As 9/2008-133. Správní orgán nenalezl žádné záznamy o hospodaření uvedené u obviněné na portálu [www.justice.cz](http://www.justice.cz).

Podle § 156 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, může obviněná požádat ve lhůtě pro zaplacení uložené pokuty (30 dnů od právní moci tohoto příkazu) Úřad pro ochranu osobních údajů, jakožto příslušného správce daně podle § 10 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., o povolení rozložení její úhrady na splátky, pokud ji svědčí některý z důvodů uvedených v § 156 odst. 1 písm. a) až e) zákona č. 280/2009 Sb.

Správní orgán považuje ve smyslu § 150 odst. 1 správního řádu skutkové zjištění za dostatečné a na základě výše uvedeného považuje za prokázané, že obviněná porušila svým jednáním

povinnosti stanovené v § 7 odst. 2 a odst. 4 písm. b) zákona č. 480/2004 Sb., tedy že využila podrobností elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky, aniž by k tomu uživatelé elektronických adres dali předchozí souhlas a v zaslaných obchodních sděleních nebyl uveden odesílatel, jehož jménem se komunikace uskutečňuje, a proto rozhodl podle § 150 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. ve věci příkazem.

**Poučení:** V souladu s § 150 odst. 3 správního řádu lze u Úřadu pro ochranu osobních údajů proti tomuto příkazu podat ve lhůtě 8 dnů ode dne jeho doručení odpor, kterým se příkaz ruší a řízení pokračuje.

Příkaz je doručen dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání příkazu do datové schránky.

Praha, 21. května 2019

otisk  
úředního  
razítka

Mgr. Martina Šnajderová, DiS.  
vedoucí oddělení nevyžádaných sdělení  
(*podepsáno elektronicky*)